

εἶναι δυνατόν νά μᾶς βοηθήσετε νά τήν ἀποσπᾶσωμεν ἀπό τήν ἀμφίβολον ταύτην θέσιν ;

—Θά κάμω ὅτι μ' ἔρχεται ἀπό τὸ χέρι. Εἶναι τόσον ἤμερῃ καὶ μικροῦλα ! Ἀλλὰ τώρα ὅτε ἐπεσύρατε κύριοι, τήν προσοχήν μου ἐνθυμούμαι μήπως τῆς λείπει κάτι ἐδῶ ;...

Καὶ ἐκτύπησε τήν κεφαλὴν του.

(Ἔπεται τὸ τέλος).

ΝΕΑ ΖΩΗ

Διεύθυνσις. I, ὁδὸς Ἀσκληπιοῦ εἰς Ἀθήνας.

Ἀπεφασίσμεν νὰ προβῶμεν εἰς τήν σήμερον ἀγγελλομένην ἔκδοσιν τῆς «**Νέας Ζωῆς**», ἐβδομαδιαίου φύλλου καθαρῶς φιλολογικοῦ, τὸ ὅποιον μέλλει νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὰς στήλας του τήν ἀγνωστέραν ἐργασίαν τῶν παρ' ἡμῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν, τῶν συναδέλφων, μεθ' ὧν κοινὰ μᾶς συνδέουν ἰδέαι καὶ ἐλπίδες, τῶν πνευματικῶν ἐργατῶν τῆς Νέας τῇ ὄντι Ζωῆς.

Ἡ «**Νέα Ζωή**» ἀποφύεγущα πᾶν ὅτι ἐκτὸς τοῦ σκοποῦ της θὰ ἰδύνατο νὰ κινήσῃ τῶν πολλῶν μόνον τήν προσοχήν καὶ αὐστηρῶς ἀποκλείουσα ἀπὸ τὰς στήλας της πᾶν τὸ μὴ σχετιζόμενον πρὸς τήν λογιτεχνίαν, ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ποθῇ οὕτω τὸ κατ' ἐξοχήν πνευματικὸν φύλλον, τὸ ἀπευθυνόμενον πρὸς τήν ἐκλεκτοτέραν μερίδα τοῦ ἀναγινώσκοντος κοινοῦ. Δὲν θὰ δημοσιεύῃ ὅτι ἀρέσῃ κοινῶς, ἀλλ' ὅτι πρέπει νάρεσῃ, ὅτι νομίζῃ ὡς καθήκον της καὶ σκοπὸν της νὰ διαδώσῃ, νὰ συστήσῃ καὶ ἂν θέλετε νὰ ἐπιβάλῃ. Ἄν οὕτως συντασσόμενη καὶ τὰς εὐγενεστέρας μόνον ἀνάγκας τοῦ πρὸς αὐτὴν νοιρῶς ἀνταποκρινομένου δημοσίου θεραπεύουσα, ἡ «**Νέα Ζωή**» θὰ εὕρῃ ἀναγνώστας ἱκανοὺς ἀριθμητικῶς νὰ ἐξασφαλίσουν τήν ἔκδοσίν της καὶ τήν πρόσδον, —οἱ ἰδρυταὶ τῆς τὴν εἴχονται μόνον, ἀλλὰ δὲν τὸ γνωρίζουν ὅτι, διήποτε ὅμως καὶ ἂν συμβῇ, ἡ «**Νέα Ζωή**» θὰ προτιμήσῃ, εὐθὺς μετὰ τήν πρώτην ἀπόπειραν νὰ ἐπιστρέψῃ μᾶλλον εἰς τήν ἀνυπαρξίαν, παρὰ νὰ συνηκολογήσῃ μετὰ τήν συνειδησίαν της, μετὰλλοῦσα πρόγραμμα καὶ δημοσιεύουσα ἔργα ἀσύμφορα πρὸς τὰς ἰδέας, ὑπὲρ τῶν ὁποίων θάγωνισθῇ.

Διὰ τοῦτο, ἐν ἀρχῇ τοῦλάχιστον, ἡ «**Νέα Ζωή**» δὲν θὰ ζητήσῃ, οὔτε θὰ δεχθῇ συνδρομητάς, ἀλλὰ μόνον ἀγοραστὰς κατὰ φύλλον. Θὰ ἐκδίδεται πρὸς τὸ παρὸν κάθε Κυριακὴν εἰς μέγεθος σχήμα ἐκ τεσσάρων πενταστίλων σελίδων πυκνοτυπωμένων, θὰ πωλεῖται δὲ ἀντὶ λεπτῶν 10, ἐν Ἑλλάδι μὲν ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων, ἐν τῇ ἐξωτερικῇ δὲ ὑπὸ τῶν κυριωτέρων ἐλληνικῶν βιβλιοπωλείων. Θὰ περιέχῃ δὲ εἰς ἕκαστον φύλλον :

ἐν τῇ δύο ἄρθρα ἐπὶ φιλολογικῶν πάντοτε ζητημάτων,
ἐν τῇ δύο διηγήματα ἐλληνικά, ἢ καὶ ξένα ἐκ τῶν ἀρίστων,
ἐν μυθιστόρητα ἐκλεκτότατον ἐν ἐπιφυλλίδι,
ποιήματα τῶν δοκιμωτέρων μᾶς ποιητῶν,
εἰδικὴν βιβλιογραφίαν,
θεατρικὰς κρίσεις,

μελέτας καὶ ἀναλύσεις, συνδεομένους πρὸς τήν πνευματικὴν κίνησιν,

εἰδήσεις ἐκ τῆς παγκοσμίου φιλολογίας κτλ. κτλ. κτλ.

Οὕτως ἐκλεκτικώτατα καὶ ἐπιμελεστάτα συντασσόμενη ἡ «**Νέα Ζωή**», ἀποβλέπουσα εἰς ἡθικὴν μόνον καὶ ὅχι εἰς ὕλικήν ὠφέλειαν, ἔχει τήν ἀξίωσιν ὅτι θὰ εἴναι διὰ τήν φιλολογίαν μᾶς τήν ὁποίαν θὰ ὑπερετήσῃ, καὶ τι νέον καὶ προπαντὸς ὅχι ἀνωφελές.

Ἐρ Ἀθήναις κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1896.

Κωδίκης Παλαμᾶς

Γρηγόριος Ξενόπουλος.

Δὲν θὰ λείψῃ ἡ «**Ἠχώ**» ν' ἀναγγεῖλῃ τήν ἔκδοσιν τῶν φυλλαδίων τῆς «**Νέας Ζωῆς**», εἰς ἣν ἀπὸ τοῦδε εὐχεται ἐκ μέσης καρδίας προκοπῆν.

Ἀλληλογοραφία.

Δεσποινίδα Μ. Κ. Ἐνταῦθα. — Αἱ Χῆαι γυναικες εἰθεωροῦντο ἀνέκαθεν χαρίεσσαι εὐφρεῖς, σώφρονες καὶ ὠραταί, ἀλλ' ἰδίᾳ ἀνεγνωρίζοντο παρ' ἀπάντων ὡς καλὰ οἰκοκυραί. Γινώσκουσαι θαυμασίως τήν τέχνην τοῦ ἀρέσκειν καὶ τήν οἰκιακὴν οἰκονομίαν διηγόν, ὡς κόραι μὲν, ἐλευθερίως ἀλλ' ἠθῶως, ὡς σύζυγοι δὲ λιτῶς καὶ σεμνῶς θεωροῦσαι τήν εὐτυχίαν τῶν συζύγων αὐτῶν, ὡς τήν ἐκυτῶν μεγίστην εὐδαιμονίαν. Τὸ γλυκὺ καὶ σῶφρον καὶ τήν καλλονὴν τῶν Χίων γυναικῶν ἐπήνεσαν πάμπολλοι συγγραφεῖς ἐκ τῶν ὁποίων ἀναφέρομεν μόνον τὸν Πλούταρχον. (Γυναικ. ἀρετ. Τομ. VII σελ. 23.) τὸν Βελώνιον (Observation σελ. 197) τὸν Πορχάκην (Le puifamose isole σελ. 32) τὸν Τουρνερφότ (Voyage an Levant σελ. 142) τὸν Σχάνδλερ (Travels in Asia Minor σελ. 56) τὸν Ἀλσεκουρίστον (Travels in the Libant σελ. 17) τὸν Θεβενότον (Voyages σελ. 188) τὸν Φοντανιέρον (Voyage en orient σελ. 134 Τομ. Α') τὸν Μισσῶν (Correspondance d'orient V. III, σελ. 434) τὸν Νικόλαον δε Νικόλα (navigatione e viaggi) τὸν Μουράδον (Grieschen archipelagus σελ. 352) τὸν Ποντικεβίλ (Hist. de la Regen, de la Grece σελ. 449) καὶ τὸν συγγραφεὰ τῶν Μαρτύρων (Itineraire de Paris à Jerusalem. —

Κυρίαν Ε. Φ. εἰς Σμύρνην. — Ὅσα καὶ ἂν ἐγράψαν παρὰ τῶν εὐτυχῶν ἢ ἀτυχῶν ἐρωτευμένων, τῶν μυθιστοριογράφων καὶ τῶν ποιητῶν, περὶ τῆς καρδίας τῆς γυναικὸς δὲν ἐπαρκοῦσι τὴν παράπαν ὅπως ἀκριβῶς καὶ τελείως χαρακτηρίσωσιν αὐτήν. Εἶναι ἄραγε ὡκεανὸς ἀπέραντος ἐν ᾧ καὶ Λεβιάθαν καταποντίζονται ἢ εἶναι δρόσου σταγῶν τὰ πέταλα τῆς συμπαθείας καὶ τοῦ πόθου διανοίγουσα ; Τοῦτο σεῖς γνωρίζετε, κυρία, κάλλιον ἐμοῦ.

κ. Α. Σ. Ἀθήνας. — Τὰ τελευταῖα φυλ. διὰ τὴν «**Ἠχώ**» παρέπεσαν μᾶς τὰ στελλεῖτε καὶ πάλιν :

κ. Α. Μ. Τεργέστην. — Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ λαμβάνετε τακτικὰ τὴν Ἠχώ. Εὐχαριστοῦμεν διότι μᾶς ἐνθυμίσθητε.

κ. Χατζαποστόλου Μοσχον. — Μᾶς ἐλησμονήσατε ; περιμένομεν ὅσα πρὸ πολλοῦ μᾶς ὑπεσχεθήτε.